

5. SINIF

Adım Soyadım:

Sınıfım:

PAMUK'UN HİKAYESİ

KİTAPÇIK

7 FARKI BUL

"Sevimli Dostlarımıza Yardım Etmek İçin İSTEK'liyiz." afişleri arasındaki 7 farkı bul. Önce işaretle. Sonra yaz.

Afiş: İSTEK Okulları Kurumsal İletişim Bölümü Sanat Yönetmeni Elif İbrahimoglu

İstek okulları sosyal sorumluluk platformu
istek güvencesi

Sponsorlar

Hills
MOPSAN
Formamam
Mor
Mor

Sevimli dostlarımıza yardım etmek için İSTEK'liyiz.

Yorgan, battaniye, köpek için yaş mama

Subat

İSTEK
44 İSTEK 47835
www.istik.k12.tr

İstek okulları sosyal sorumluluk platformu
istek güvencesi

Sponsorlar

Hills
MOPSAN
Formamam
Mor
Mor

Sevimli dostlarımıza yardım için İSTEK'liyiz.

Yorgan, süt, köpek için yaş mama

Subat

İSTEK
44 İSTEK 47835
www.istik.k12.tr

1 _____

2 _____

3 _____

4 _____

5 _____

6 _____

7 _____

İSTEK'li Kampanya

İSTEK Okulları Sosyal Sorumluluk Platformu tarafından 2010-2011 eğitim öğretim yılında tüm İSTEK Okulları'nda gerçekleştirilen "Sevimli Dostlarımıza Yardım Etmek İçin İSTEK'liyiz" başlıklı kampanya başarıyla sonuçlandı.

Gökçe Akstüz'ün Haberi

Hayvan barınaklarına destek vermek amacını taşıyan ve eğitim yılı sürecince devam eden proje kapsamında, barınakların ihtiyacı olan malzemeler İSTEK Okulları'nın tüm kampüslerinde ve Yeditepe Üniversitesi'nde kurulan standlarda toplandı. 2010 yılı aralık ayında başlayan projede 6 ay boyunca yaklaşık 1 ton paket makarna, yarım ton paket bulgur, 2,5 tondan fazla mama, 1 ton paket süt, 2 tondan fazla eski gazete toplandı. Çocuklar ve öğretmenler, barınaklara destek olmak için adeta seferber oldular; yardım toplamakla kalmayıp barınakları ziyaret ettiler.

YAPTIM BİLE!

1. Kampanyayı kim düzenlemiş?
2. Kampanyanın amacı neymiş?
3. Kampanya ne zaman gerçekleşmiş?
4. Malzemeler nerede toplanmış?

GRAFİK

Haber metnindeki sayısal verileri kullanarak bir sütun grafiği oluştur.

OKUMADAN ÖNCE | Türkiye’de hayvan haklarıyla ilgili çalışmalar yapan sivil toplum kuruluşlarını araştırmış ol.

SESSİZ OKUMA | Bu kısmı okurken;

- Altı çizili sözcüklerdeki “-ler” ekinin hangi sözcüğü çoğullaştırmadığını düşün.

Pamuk, sokak köpeği bir annenin, her yıl dünyaya getirdiği birçok yavrudan biriydi. Yarım kalmış bir inşaatın kuytusunda, kardeşleriyle birlikte açmıştı gözlerini yaşama.

Annesi, sabahın çok erken saatlerinde minicik yavrularını inşaatın karanlık köşelerinde bırakıp onlara süt verecek kadar karnını doyurmak için dışarı çıkardı. Çıkmadan önce her birini sevgiyle yalar; yerlerinden asla kıpırdamamalarını, hiçbir yere gitmemelerini tembihlerdi. Çünkü buradan çıkarlarsa kaybolurlar, asla birbirlerini bulamazlardı. Pamuk ve kardeşleri birbirine sokulur, titreyerek annelerinin dönmelerini beklerlerdi. Bir yandan da kötülüklerle dolu olsa bile dışarısını çok merak ederlerdi. Annelerinin başka köpekler derken neyi anlatmak istediğini az çok anlıyorlardı ama insan nasıl bir şeydi? Onlara neden zarar vermek istesindi?

1. Yanındaki arkadaşınla öykünün nasıl gelişeceği üstüne konuş. Tahminlerinizi not edin.

2. Peki, öykünün nasıl sürmesini isterdin? İsteginle tahminin birbirinden farklı mı?

Buraya, anneyi çok zayıf bir köpek olarak betimlemeni sağlayacak sözcükler yaz. Örnek: "Rüzgarda savrulacak...", "Biri ona çarptığında düşebilecek..."

Köpeğin boş memelerini bir şeye benzet. Örnek: "Sönmüş balonlar...", "İçi boş torbalar..."

Nasıl hikâyeler olabilir? Örnek: "eğlenceli...", "tatlı..."

Lapa lapa yağan karı bir şeye benzet.

Üzgün sözcüğünü destekleyecek başka sözcükler ekle. Örnek: "Çekingen, tatsız..."

Nasıl koşullar?

..... kadar zayıftı anneleri. Yeterince sütü dolmamış memeleri gibi sallanırdı karnının altında. Yavrularını elinden geldiğince besler, dışarıdan gelecek tehlikelere karşı korur ama onlarla hiç konuşmazdı. Endişeli olduğu kadar mutsuzdu da. Kötü bir şey bekliyor gibi kulakları dik, hep tetikteydi. Onlarla şakalaşmaz, hikâyeler anlatmaz, onları güldürmeye çalışmazdı. Onların bilmediği bir tehlikeyi beklediğinden uyuyamazdı.

Bir gün, "Kış geliyor yavrularım." dedi. "Bundan sonra geceler çok daha soğuk olacak, yiyecek bulmak güçleşecek. Birbirimizi ısıtarak dayanacağız kışa. Önümüzdeki birkaç ayı atlatırsak size bir şey olmaz artık."

Neden "bize" değil de "size bir şey olmaz" demişti annesi? Pamuk bunu çok düşünmüş, yanıtını bulamamıştı. Annesine sormaya da korkmuştu.

Havalar soğuyunca annelerinin ne demek istediğini anladılar. Kar gibi yağmaya başladığında çok sevinmişlerdi. Her şey oyun gibiydi. İnşaatın dışına çıkmaları yasak olduğundan kapıdan izliyorlardı dışarısını ama anneleri her akşam biraz daha yorgun ve aç dönüyordu yuvalarına. Hepsi yarı aç yarı tok uyuyordu. Birbirlerine ne kadar yaklaşırsalar da geceleri çok üşüyorlardı. Kış çok zor geçiyordu.

Biraz büyüyüp akılları ermeye başladığında, insanlara güvenmemelerini ve onlardan uzak durmalarını söyledi anneleri. Onlara hiçbir kötülük yapmadıkları hâlde canlarını yakabilir, sakat bile bırakabilirlerdi.

İnsan neydi, kimdi? Doğdukları günden beri anneleri dışında birini görmemişler, bulundukları yerin dışına çıkmamışlardı.

Böyle söylemişti söylemesine ama anneleri bir insana güveniyordu.

Dışarıdan, "Kızııım, yavruuum!" diye çağıran bir ses duyduğunda gözleri parlıyor, yerinden doğrulup kuyruğunu sallaya sallaya sese doğru yürüyordu. Yine de gibi üzgün bir görünüşü olurdu annelerinin. Onların gelmesine izin vermiyordu.

"Sakın yerinizden kıpırdamayın, beni burada bekleyin." diyordu.

Bir süre sonra da yalana yalana, karnı doymuş, çok mutlu dönüyordu yavrularının yanına.

Bir gün Türkan Teyze'den söz etti annesi. Artık büyümüşlerdi; dışarı çıkacak, apartmanın dışındaki koşullarla karşı karşıya geleceklerdi. Türkan Teyze güvenilir biriydi, başka insanlara hiç benzemiyordu.

Pamuk o kadar heyecanlanmıştı ki, o gece gözüne uyku girmedi. Sabah bir insan görecekti. Nasıl bir şey olduğunu asla kafasında canlandıramıyordu.

Sabah Türkan Teyze'nin sesini duyunca heyecanlandılar.

"Şimdi beni iyi dinleyin; hemen yiyeceklerin başına gitmek yok. Ben ne yapıyorsam onu yapacaksınız. Dinlemeyeni cezalandırırım, bir daha da dışarı çıkarmam. Tamam mı?

Anne önde, onlar arkasında dışarı çıktılar. İleride

bir kadın duruyordu. Anne dikkatlice çevresine bakındı. Başka köpekler olabileceği gibi onlara zarar veren insanlar da olabilirdi.

Türkan Teyze yavruları görünce bir sevinç çığlığı attı.

"Ay ay ay, ne cici şeyler bunlar..." dedi. "Kızııım, ne güzel, ne şirin yavruların varmış senin..."

Yere bir gazete kâğıdı serdi, üzerine de getirdiği naylon torbadaki yiyecekleri boşalttı.

"Gelin yavrularım, gelin güzellerim... Korkmayın, kimse size zarar veremez."

Annenin peşinden onlar da yiyeceğe yaklaştılar. Ne kadar güzel kokuyordu. Anne başıyla "tamam" işareti yapınca yemeye başladılar. Çok güzeldi, ilk kez böyle lezzetli bir yemek yiyorlardı. Kısa sürede ne var ne yok hepsini silip süpürdüler.

Her gün onlara yiyecek getiriyordu. Hava artık o kadar soğuk değildi ama geceleri yine birbirlerine sokularak uyuyorlardı. Anneleri hep tetikteydi.

Bir sabah, yiyecek aramak için dışarı çıkmadan önce her zamanki uyarısını yapmıştı anneleri:

"Ben gelmeden sakın buradan çıkmayın!"

Hiç çıkarlar mıydı? Hepsi annelerini dinliyordu. O gittikten sonra birbirleriyle şakalaşıp oynamaya başlamışlardı. Türkan Teyze'nin getirdiği yiyeceklerle karınlarını doyurduklarından keyifleri yerindeydi. Ama o gün, gitmesiyle dönmesi bir olmuştu annenin. Gözleri çok kocamandı, ne yapacağını bilemiyordu.

YERİNE KOY

Mavi alandaki cümleleri, numaraları kullanarak pembe noktalı yerlere yerleştir.

1
2
3
4
5

"Hemen saklanın yavrularım." dedi. Bizi buldular, alıp götürcekler."

"Durun, hemen koşmayın." dedi anneleri.

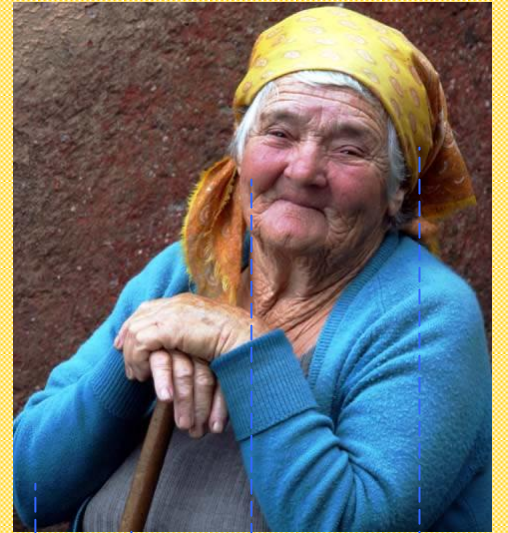
Siz bunları yiyip bitirene kadar hiçbir yere ayrılmayacağım.

Neden korkuyordu acaba?

Türkan Teyze'yi çok sevmişlerdi.

BETİMLE

Türkan Teyze aşağıda. Metnin mavi noktalı yerlerine, Türkan teyzeyi betimleyecek sözcükler yaz.

Elinde ne var?

Örtüsü ve saçları nasıl görünüyor?

Nasıl bir hırka?

Yanakları nasıl?

Kim götürecekti? Ne yapabilirler, nereye saklanabilirlerdi ki? Annelerinin paniği onları da korkutmuştu. İlk kez onu bu kadar çaresiz görüyorlardı. Hepsi bir yana dağıldı. Güçlü ayak sesleri ve konuşmalar duyuluyordu. Saklandığı yerde tir tir titriyordu Pamuk. Annesini de, kardeşlerini de kaybetmişti. "Dışarıda kötülük var." derken bunu söylemek istemişti herhalde annesi. Boşuna korkmamış, onları bu kötülüklerden korumaya çalışmamıştı demek...

Annesinin yakaran, karşı koyan, direnen, saldıran sesi duyuluyordu. Kardeşleri umursamazca ağlaşıyorlardı. Bir adam bağırıp çağırıyordu. Koşuşturmalar, ayak sesleri...

Sonra her şey derin bir sessizliğe büründü. Uzun süre saklandığı yerden çıkamadı. Korkudan ve soğuktan tir tir titriyordu. Kesik kesik havlayarak onlardan bir ses bekledi. Ne annesi ne de kardeşleri ona yanıt veriyordu. Ne olmuştu? Kötü kalpli insanlar annesiyle kardeşlerini alıp götürmüş müydü? Şimdi ne yapacaktı?

Ağlamaya başladı. Karnı açtı. Üşüyordu. Yapayalnız kalmıştı. Korkunç bir geceydi. Açlığı bir yana, çok korkmuş, çok üşümüşü. Annesinin bir yerlerden çıkıp geleceğini, başını, burnunu yalayarak onu yatıştıracağını biliyordu. Bunu beklemişti. "Her şey geçti." diyecekti. " Bak, ben de kardeşlerin de buradayız. Korkma." Ama annesi gelmemişti.

Gün ışığında hala titriyordu.

Tanıdık bir ses duyunca başını kaldırdı. Türkan Teyze'ydi bu.

Yavrularım, canlarıım!" diye sesleniyordu. Yiyecek getirmiş olmalıydı. Başlarına gelen felaketi bilmiyordu demek.

Ne annesi vardı ne de kardeşleri. Korkarak doğruldu, gizlendiği yerden çıktı. Evi diye bildiği inşaatın dışına çıkarken ayakları birbirine dolanıyordu. Gün ışığı gözlerini kamaştırdı.

Türkan Teyze bir tek onu görünce çok şaşırdı.

"Annen, kardeşlerin nerede?" dedi.

Söyleyecek bir şeyi yoktu, başını eğip önüne baktı.

Türkan Teyze her şeyi anlamıştı.

"Götürdüler demek." dedi.

Çok üzgün görünüyordu. Getirdiği yiyecekleri gazete kâğıdının üzerine boşalttı ama o hiçbir şey yiyecek durumda değildi. Annesi, kardeşleri yokken nasıl boğazından geçirdi ki bu yiyecekler?

"Gel Pamuk !" dedi. "Aç kalma."

Ona "Pamuk" demiş sahiplenmişti. Başını eğerek Türkan Teyze'ye yaklaştı. Okşamaları, annesinin yalaması kadar sıcak gelmişti ona. Annesi yoktu artık ama Türkan Teyze vardı.

Yemeğine dokunmadı, dokunamadı. Yeni annesinin peşine yakılıp yeni hayatına doğru yürüdü.

Türkan Teyze evine geldiğine fark etmişti Pamuk'un onunla birlikte geldiğini.

"Ah benim bahtsızım!" dedi. "Seni eve alamam ki. Kaldığın yere dön, orada saklan. Yarın yine yemek getireceğim. Sakın ortalıkta dolaşma, seni de götürürler."

Pamuk ne yapacağını şaşırılmıştı. Bir süre Türkan Teyze'nin girdiği kapıya baktı. Oracığa kıvrılıp beklemeye başladı. Sesler duyunca başını çevirdi. Birkaç çocuk koşarak ona doğru geliyordu. Annesinin sözlerini anımsadı. Ona kötülük yapabilirlerdi. Fırlayıp barındığı inşaatla doğru koşmaya başladı. Ona yetişememişler ama yerini öğrenmişlerdi. İçeri girdiğinde soluk soluğaydı. Her yerde annesiyle kardeşlerinin kokusu vardı ama onlar yoktu. O geceyi de korkuyla, karanlıkta tek başına uyumaya çalışarak geçirdi.

Sabah Türkan Teyze'nin sesini duyunca sevinçle yerinden fırladı. Dışarı koştu. Ona tavuk yemeği, makarna ve su getirmişti. Çok acıkmıştı. Hepsini iştahla yedi. Yine Türkan Teyze'nin peşine takılıp evine kadar gitti. Neden onu yanına almıyor, kapının önünde bırakıyordu? Belki peşinden geldiğinin farkında bile değildi. Dışarıda onu gördüğünü belirtmek için birkaç kez havladı. Ne olursa olsun bekleyecekti.

Birden, dünkü çocuklar çıkıverdi ortaya. Bağrıışarak, sevinç çığlıkları atarak ona doğru koşuyorlardı.

Şimdi ne olacak?

Adının Cemre olduğunu öğrendiği kız, "Ben onu eve götürreceğim." dedi.

Fatih, "Hiç götürme, annen baban onu istemez." dedi.

"İsterler... Onlar da hayvanları çok seviyor."

"Görelim bakalım." dedi Tolga.

Cemre onu kucığına almış okşuyordu. Pamuk öyle mutlu olmuştu ki, başını kızın göğsüne dayamıştı.

Cemre önde, öbür çocuklar peşinde apartman dairesine girdiler. Merdivenleri bağıra çağıra çıktılar. Bir kapının önünde durdular. Cemre zili çaldı. Kapıyı açan kadın Cemre'nin kucığına köpek yavrusu görünce çığlık attı.

Şimdi ne olacak?

Pamuk koşarak içeri kaçtı. Hem üzölmüş hem utanmıştı. Sokak köpeğı ne demekti?

YAPTIM BİLE!

SÖZLÜ ANLATIM

1. Öyküdeki karakterler kimlerdir?
2. Pamuk, nerede yaşıyordu?
3. Pamuk'un annesi, yavrularını bırakıp neden dışarı gidiyordu?
4. Pamuk ve ailesine kim bakıyordu?

METNİ YORUMLA

1. Pamuk'un annesini ve kardeşlerini kimler, nereye götürmüş olabilir? Yanındaki arkadaşınla tartış. Sınıfla paylaş.

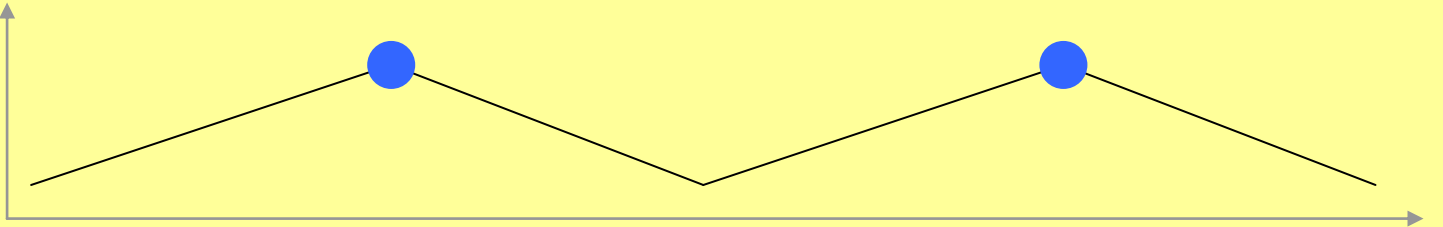
----- ➔ İyi ihtimal

----- ➔ Kötü ihtimal

2. Pamuk'un annesinin karakter özelliklerini yaz.

Öyküde en çok duygulandığın iki yeri düşün. Bu kısımlardaki olayları, mavi tepe noktalarının üstüne yaz.

GRAFİK

DEFTER

Seçenek A: Öyküye, Pamuk'un büyüdükten sonra annesiyle karşılaşacağı yeni bir son yaz.

Seçenek B: Pamuk ve ailesi ayrıldıktan sonra birbirlerine mektup yazabilselerdi sence birbirlerine neler anlatırlardı? Karakterlerden birinin ağzından bir diğesine mektup yaz.

Kod: s5.t.çk.h4

Kitapçıktaki öykü: Cemil Kavukçu, Hav Hav Kardeşliği Bopato 1, Can Yayınları

Kitapçığın çevrimiçi adresi: <http://www.youblisher.com/p/180004-istekokullari-turkce-kitapcigi-5-sinif-4-hafta/>

İSTEK Okulları Genel Müdürlüğü - İbrahimağa Mah. Köftüncü Sok. Acıbadem - İstanbul - 216 326 34 15 • www.istek.k12.tr

Ekim 2011											
Pt	Sa	Ça	Pe	Cu	Ct	Pz					
26	27	28	29	30	1	2					
3	4	5	6	7	8	9					
10	11	12	13	14	15	16					
17	18	19	20	21	22	23					
24	25	26	27	28	29	30					
31	1	2	3	4	5	6					

Çalışma Takvimi

İSTEK Özel Acıbadem Okulları - Kadıköy
İSTEK Özel Antalya Yeditepe Koleji - Antalya
İSTEK Özel Atanur Oğuz Okulları - Balmumcu
İSTEK Özel Belde Okulları - Bağlarbaşı
İSTEK Özel Bilge Kağan Okulları - Florya

İSTEK Özel Kaşgarlı Mahmut Okulları - Sultangazi
İSTEK Özel Kemal Atatürk Okulları - Tarabya
İSTEK Özel Semiha Şakir Okulları - Göztepe
İSTEK Özel Uluğbey Okulları - Kartal

İSTEK Özel Erenköy Anaokulu - Erenköy
İSTEK Özel Fenerbahçe Anaokulu - Fenerbahçe
İSTEK Özel Küçükyalı Anaokulu - Küçükyalı
İSTEK Özel Ümraniye Anaokulu - Ümraniye Ağaoğlu My City

44 İSTEK
47835